

donderdag 25 mei 2000

Marjan de Kort

foto Lex de Meester

Brabantse werd Zeeuws meisje

door Ondine van der Vleuten

MIDDELBURG - Een Brabantse als ambassadeur van Zeeland en dan ook nog als Zeeuwse in een portrettenserie belanden. Ze moet er zelf een beetje om lachen. En toch, zo gek is het niet. Ten eerste, Marjan de Kort reageert sterk met water (en daarvoor moet je toch hier zijn). Ten tweede, het werk van haar vader bracht regelmatig verhuizen tussen Brabant en Zeeland met zich mee: van haar geboorteplaats Breda naar Oostburg, Mierlo, Westkapelle, Middelburg. Toch een beetje een Zeeuws meisje, dus.

Toen ze zestien was, zetelde het gezin in Westkapelle, waar haar ouders een recreatiebedrijf dreven. Marjan - goed stel hersens, snelle leerling - haalde dat jaar het atheneum-diploma. „Ik wilde verder gaan, culturele antropologie studeren in Groningen. Maar daar zat het vol.” Werken in het familiebedrijf trok haar niet erg. „Toen zag ik die advertentie van de provinciale VVV. Net voor mijn zeventiende verjaardag had ik het sollicitatiegesprek.”

Ze begon als informatrice en administratief medewerkster. Binnen het bedrijf ontwikkelde ze zich. „Ik werd directiesecretaresse, een functie die langzamerhand meer een management-karakter kreeg, en uiteindelijk ging ik pr en bedrijfsjournalistiek doen. Zo bleef het interessant. Ik zat er met hart en ziel in.” Des te harder kwam de klap toen in '98, '99 de VVV in een crisis belandde en besloten werd dat zij en een aantal andere trouwe medewerkers opgeofferd moesten worden. Ze

hield nog maar een halve baan over. „Ik identificeerde me met die club. En dan zie je opeens glashelder: als het even tegenzit, zien ze me meer als arbeidsplaats dan als mens, als persoon. In die situatie moest ik toch naar buiten toe monter de VVV blijven uitdragen. Heel conflictterend.”

Eigen bureau

Toch kwam er iets goeds uit voort. Marjan, inmiddels woonachtig in Middelburg, besloot naast haar VVV-baan een bureau voor tekst en communicatie op te zetten: 'Méer dan Worden'. Trots laat ze het pers-

1962

100 Zeeuwse portretten

bericht zien waarin dit wereldkundig wordt gemaakt, gedateerd: Dag van de Arbeid 2000. In het logo bubbelen luchtbelletjes door water. Marjan heeft een haat-liefdeverhouding met water. Haat: „Twee keer hebben ze me zo lang onder water gehouden dat ik bijna verdronk. Nooit ga ik meer met een grote groep het water in. En ik wil altijd mijn hoofd boven water houden.” Liefde: „De zee is natuurkracht. Ik voel me verwant met de spiritualiteit van de Indianen: verbondenheid met de aarde, ontzag voor natuurkrachten. Aan zee voel ik heel sterk mijn eigen nietigheid daartegenover. Die schuimende koppen, golven. Of juist dat hele serene. Aan zee vind ik kracht en inspiratie. Altijd weer trek ik naar het water toe.”